

De Tweede Kamer is bedoeld als hét huis van de democratie, maar steeds vaker oogt het als een zaal vol stoelen waar je vooral niet te lang op blijft zitten. Zetels worden gezien als persoonlijk bezit: een springplank naar een nieuwe fractie, een eigen clubje of zelfs een eenmansbedrijfje met een microfoon. Dat geeft vernieuwing, maar het haalt ook de stabiliteit uit de Kamer.

Want politiek draait niet om een snelle wissel, maar om continuïteit en verantwoordelijkheid. Een zetel is geen souvenir voor je cv, maar een mandaat dat je namens honderdduizenden kiezers draagt. Hoe meer stoelendans, hoe minder daadkracht – en dat is precies waar dit land níet op zit te wachten.

Een baan als volksvertegenwoordiger in de Tweede Kamer lijkt te verworden tot een belangen- simplificatie die leidt tot eigenwijzen onder de huidige kamerleden die niet snappen dat ze een Volksvertegenwoordiger en kamerlid zijn met een grote K. De K van Koning, want zij hebben samen de macht. Helaas missen velen onder hen dan de wijsheid. Als je tijdens een regeringsperiode tussen twee verkiezingen in bv. de kamer verlaat en een opvolger in je zetel laat plaatsnemen, valt dit vaak om vele plausibele redenen wel te billijken.

Met wat er nu plots te veel en te opvallend aan het gebeuren is, is dat er volksvertegenwoordigers zijn die al het ware overlopen naar een andere partij of zelfs een eenmans- of eenvrouwsfractie beginnen. Ze halen het zelfs in hun hoofd om de zetel als het ware mee te nemen.

Hiermee plegen ze wel verraad aan degenen die op hun en hun toenmalige partij gestemd hebben. Dat zou in de wet aangepast moeten worden, net zo als dat een partij een

organisatie moet zijn met een bestuur en vele leden en een jongerenafdeling en meerdere uitgeschreven vergaderingen. Dit fenomeen verslapt zeker de slagkracht van deze Tweede Kamer.

Want naast die enkelingen drijven er nu ook als zich provinciale partijen aan te dienen. Laten die zich bij de Provinciale Staten houden. En wat ik eerder al opperde. Het is bedroevend dat we het verschijnsel onverdraagzaamheid de plaats zien innemen van de open overlegstructuur. Het dieptepunt is wel het schisma in de Dierenpartij die sinds kort uit twee delen bestaat vanwege slechts één punt waardoor enkelen menen dat je dan zomaar een volgende splinterpartij kunt oprichten. Helaas of juist leuk heeft een partij die zich Splinter noemde al eens meegedaan aan de Verkiezingen.

Lachen en huilen gaan hier samen en ik pleit om te stemmen op de grotere partijen die ook meer items naar voren kunnen brengen met meer menskracht zodat dit land eens wat beter uit de startblokken gaat komen om tot belangrijke en zinvolle besluiten te komen.

Dit delen:

[Share op Facebook \(Opent in een nieuw venster\)](#) Facebook

[Delen op X \(Opent in een nieuw venster\)](#) X